SENY FEMENÍ VERSUS PSICÒPATES FINANCERS.

Opinió | 19-03-2013 | 14:53

Des del meu punt de vista la política és la voluntat per assolir que tothom tingui oportunitats per tenir una vida digna, que faci possible intentar atrapar els reptes que cadascú es marqui. La igualtat, la fraternitat i la llibertat són valors que en bona mesura depenen un de l?altre i que fan que l?emancipació de les persones sigui possible. La llibertat requereix que existeixi un grau d?igualtat prou raonable, per tal que la riquesa d?una petita minoria no perjudiqui la vida i les opcions de futur de la gran majoria de la població. La crisi actual, va escriure Tony Judt a Algo va mal, és una estafa de l?1% de la població en contra de la resta. La fraternitat, o els vincles entre els homes i les dones per tal de portar a terme empreses col?lectives, la cooperació com a element fonamental de l?acció política, és el fet clau per continuar tenint esperança en el devenir de la humanitat. El contrari de tot això és l?exclusió social i la marginació d?amplis col?lectius de la societat.

El passat 8 de març es va celebrar el Dia Internacional de les dones en commemoració de la lluita per la igualtat de les dones que s?ha portat a terme al llarg de tot el segle XX i del que portem de segle XXI. Des del dret de vot, a l?entrada al mercat laboral o els canvis culturals en els rols dels sexes a l?àmbit públic i privat, són algunes de les consecucions de la revolució femenina de les últimes dècades. Revolució, per cert, que ha resultat ser de les més pacífiques de la història de la humanitat.

L?Agrupació del Partit dels Socialistes de Catalunya a Salt organitza un esdeveniment a favor de les dones cada vuit de març des de fa una colla d?anys. Les intervencions d?enguany van anar a càrrec de Dolors Cantenys, alcaldessa de Vilafant, de Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC a Girona, i de Laia Bonet, diputada al Parlament de Catalunya durant l?anterior legislatura. El motiu de la taula rodona fou com afecta la crisi econòmica a les dones.

El valor de les intervencions mereix que, avui, m?hi aturi un moment per reflexionar sobre el paper de la dona al món en aquest moment de crisi i de desorientació general. Les dificultats econòmiques han acabat afectant les persones amb una posició més vulnerable a la societat i les dones, segons dades de l?Institut d?Estadística de Catalunya, tenen feines pitjor remunerades i no ocupen llocs de tanta responsabilitat com els homes. Aquest greuge augmenta quan la dona habita en l?àmbit rural, segons ens explicava la Consol Cantenys, on a més a més la situació de la dona és

invisible ja que no hi ha estudis seriosos al respecte. Hi ha sectors, com per exemple el poder burocràtic o econòmic, on el paper de la dona és molt menor que el de l?home, o pràcticament inexistent. La crisi econòmica, doncs, ha tingut repercussions en una societat que encara discrimina per raó de gènere, fet que ha acabat comportant alguns passos enrere en matèria de gènere que les dretes al govern, tant a Catalunya com a Espanya, han sancionat o legitimat. En aquest sentit, la Laia Bonet ens deia quins havien estat els avenços que havíem aconseguit amb governs de progrés tant a Catalunya com a Espanya. Alguns exemples: llei contra la violència de gènere, llei d?igualtat, permís de paternitat, participació de la dona en consells d?administració de grans empreses, avenços en la conciliació de la vida familiar i laboral, entre d?altres. També afegia que ara a arrel de la crisi econòmica s?havia donat un pas enrere. La dona, en certa mesura, s?ha hagut de reincorporar a la feina domèstica i de cura de familiars (menors, depenents i gent gran), feina poc reconeguda econòmicament i socialment.

Això, no ens ho podem permetre, no podem prescindir de tot el talent de les dones, la meitat de la població mundial. En aquest sentit resulta particularment clarificador el relat explicat a l?acte de Salt per Pia Bosch sobre la biografia de Brooksley E. Born, presidenta de la Commodity Futures Trading Comission. Aquesta dona es va enfrontar en reiterades ocasions a la Reserva Federal d?Alan Greenspan en contra de la manca de regularització dels productes financers, cosa que, advertia ella durant la dècada dels 90, podia acabar tenint conseqüències negatives per l?economia real del país. Aleshores, el poder econòmic governat per homes va tenir poc en compte la mirada femenina de Born, el temps, tanmateix, va acabar-li donant la raó. Aquesta petita història simbolitza molt bé el seny femení, oposat als psicòpates (com a persones incapaces d?empatitzar amb el dolor aliè i tenir remordiments) financers masculins.

La mirada humana és tan masculina com femenina i, si se n?aparta alguna de les dues, el producte resultant és empobridor i parcial. La igualtat real també significa arribar un dia proper a la igualtat d?oportunitat entre gèneres, entre dones i homes.

Iolanda Pineda
Regidora PSC Ajuntament de Salt

Fuente: GN
Autor: Iolanda Pineda